

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindnap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A miből okulni lehet.

Egyik bpesti lap mai számában egy egészen magántermészeti, de vonatkozásában a közérdekre nézve is jelentős nyilatkozat olvasható.

Arról van szó, hogy valami Berger József nevű gráci gyümölcs kereskedőtől egyik magyar főúri család részére 500 drb vegyes gyümölcs (alma, körte) vásároltatott. Ezen gyümölcskészlet a megrendelőnek belekerült a vámmal együtt 27 forintba.

A míg a gyümölcs a megrendelő kezébe jutott, teljesen értéktelen és hasznavehetetlenné vált részben a rossz csomagolás, részben az uti törődés következtében.

A megrendelő tehát nemcsak, hogy hasznavehetetlen portékát kapott, hanem hozzá még méreg drágán kellett azt megfizetnie.

Vagyis 27 forintnyi magyar pénz szépen kivándorolt Gráciába egy osztrák kereskedőnek csak azért, mert ez az osztrák kereskedő jobban ért a mesterségéhez, mint a magyar kereskedők.

Hát mi ebben az esetben nem a miatt panaszkodunk, hogy egy magyar főúri családnak 27 frtja ilyen uton eluszik, lehet, hogy maga az a főúri család sem sokat aggódik a miatt, hogy 27 frtnyi készpénzért nem kapott egyebet rothadt gyümölcstől, hanem fontosnak tartjuk ez esetet ama vonatkozásaiban, mely egyrészt a magyar kereskedelmet és a magyar gyümölcstermelést, tehát egyik jelentékeny gazdasági ágazatunkat közvetlenül érdekli.

Ebből a gráci esetből csak a tanulásokat kell levonni, s mindjárt szembetűnővé válik ezen — bár egészen magántermészeti — esetben a közérdekre nézve is nagy és komoly jelentősége.

Mindenekelőtt tudni kell azt, hogy Magyarország kifejezetten agrikultúr ország vagy is olyan terület, a mely mezőgazdasági célokra előnyösen kihasználható.

A mezőgazdasági ágazatok között a gyümölcstermelés nem az utolsó helyet foglalja el, sőt az utóbbi időkben éppen a mezőgazdasági ág szembetűnő fejlődésnek indult.

Azok a földbirtokosok, a kik birtokaik egy részét gyümölcstermelésre rendezték be, megtartanak minket abban a feltevésünkben, hogy Magyarország gazdasági fejlődésének a gyümölcs-

termelés okszerű művelése jelentékeny lendületet adhat.

A magyar földbirtokos osztály kezd annak tudatára ébredni, hogy a gyümölcstermelés egyike a legbiztosabban hasznos hajtó gazdasági vállalatoknak.

Nemcsak a hazai fogyasztás, hanem a külföldi kivitel tekintetében is hova-tovább nagyobb biztosítékai szerezhetők meg e vállalkozás sikerének.

Ámde az a körülmény, hogy akad magyar, tehát hazai fogyasztó, a ki még a közönséges kerti gyümölcsészet körébe, tartozó szükségleteit is külföldön elégíti ki egyenesen arra mutat, hogy a hazai termelő osztály még annyira sem ment el élelmesség dolgában, hogy legalább a hazai piacokon hirt adjon arról, hogy Magyarországon nemcsak pompás talaj van gyümölcstermelésre, hanem a gyümölcs úgy minőség, mint mennyiség tekintetében bármely világpiac hasonnemű árucikkeivel kiállja a versenyt.

Az, hogy hazai fogyasztók külföldi piacra mennek gyümölcsöt vásárolni — azt bizonyítja, hogy nem minden körben bírnak arról tudomással, hogy Magyarországon gyümölcs is terem, s még kevésbé vannak tájékozottak maguk a termelők részéről is a felől, hogy a hazában termő gyümölcs honnan szerezhető meg.

Vizsgáljuk csak meg a hazai gyümölcstermelők a gráci Berger József esetét, s látni fogják, hogy ez az ur éppen mert okos és élelmes kereskedő gyümölcsláruinak egy részét Magyarországból szerzi be olcsó pénzen és mert okos és élelmes üzletember busás áron eladja többek között magyar fogyasztóknak s hozzá még olyan gyümölcsöt ad, a melyből 27 forint értékű áru nem ér meg egy batkát sem.

Hazai gyümölcstermelőink okuljanak ebből az esetből, a mely csak egy ama sokból, a mely nem kerül ugyan nyilvánosságra, de azért tényleg sok féle változatban és nagy tömegben tényleg létezik — tanulják meg első sorban azt, hogy ha eladni való portékájuk van ne dugják véka alá, s főleg ne veszteggessék el mértékben tul tisztán kézi fogyasztásra az olyan árucikket, a melynek a piacokon biztos fogyasztójuk akad.

Tanulják meg azt, hogy a kinek ilyen módon értékesíthető portékája van, annak első kötelessége piacokra vinni a portékáját.

Arra való, a nyilvánosság organumai, hogy szét vigyék annak a híret, hogy a fogyasztó közönség hol és miféle árucikket talál.

Hogy az a főúri család Gráciából hozott gyümölcsöt, egyenesen annak tulajdonítható, hogy az a gráci ember érti a módját annak, hogy a portékáját miképp vigye a piacra, s miképp tudassa a világgal, hogy neki mi je van eladó és hol tehet arra szert a fogyasztó közönség.

A magyar gyümölcstermelő osztálynak csak élelmességre és okosságra van szüksége, s tapasztalni fogja, hogy az a gyümölcs, melyet sokan olyan könnyelműen veszteknek el, nagyon is hasznos hajtó gazdasági cikk, csak tudni kell a módját az értékesítésnek.

A gráci esetből ezt a módot is megtanulhatják.

Politikai hírek.

Ki lesz az állami számvéviszék élnöke?

A bpesti lapok sűrűn foglalkoznak mostanság az állami számvéviszék leendő betöltésével. A jelöltek, a kiket emlegetnek, a következők: Péchy Tamás, a képviselőház elnöke, Fejér Miklós, a földmívelési minisztérium államtitkárja és Lukács Béla, kereskedelmi államtitkár. Mint nekünk Bpestről írják: valószínűleg Fehér Miklós fog e díszes állásra kinevezetni.

Vámszerződésünk Németországgal. Bécsből távirják, hogy az osztrák-magyar vámerkezlet kedden Szogyény miniszter elnöke alatt több órai ülést tartott a holnapután ismét megkezdendő német szerződési tárgyalások ügyében. Magyar részről Mihályovics miniszteri tanácsos, br. Andreánszky miniszteri tanácsos és Bíró miniszteri titkár voltak jelen. Magától értetődik, hogy a Németországgal való tárgyalások egyszersmind állategészségügyi szerződés létesítésére is vonatkoznak. A vasúti tarifa megkötéséről azonban semmi esetre sincsen szó.

Állami közigazgatás.

I.

Marosmente, január hó 1891.

Önkormányzat, kormányzat, önállóság, gyámság, autonómia, centralizáció, választás, kinevezés és ehez hasonló nagyhangú szavakat hallani, ahhoz értő ahhoz nem értőtől, cassinoban, boliban, kávéházban, a borbélytól nyírás és borotválás közben — talán még a veréb is arról csiripol napi élelme keresése közben magtártatva, házfedelen, szemetdombon, — ez a mai legdivatosabb áramlat még pedig általános; ne vegye tolokodásnak az igen t. olvasó, ha ezen már általánosá

A leány szeme közé nézett.

— S ezt sohajta mondja? kérdezte félhangon. A gazdagságról nem szokás sohajta beszélni.

— Hja, de ha szegény vagyok . . .

— Lásna, lásna! ön szegény, bevallja, de azért még sem hisz a démonokban. A fényért uram és a gazdagságért férfi és nő sokra képes. Talán mindenre, ha ez a tündöklő földi buborék másképp elérhetetlennek látszik . . .

— A férfi talán mindenre . . . de csak talán . . . A nő nem.

— Ki tudja!

— Mondjuk, hogy én, — felelte mosolygva az ifjú, — ne vegye másként, mint a hogy mondom, de ha az ön arcára nézek, még eszmének is batorság az, hogy egy szép hölgynek szívén a jóságot és a szerelmet más indulat valaha legyőzhesse.

— A szerelmet?

— És a jóságot . . .

— Frázis, frázis! Megvagyok győződve róla, hogy ön is egészen másképp beszélne, ha ez a ház öné volna és e termek gazdagsága önt vallaná urának. A csillogásnak meg van a maga kíváncsító édessége, s bármennyi éles megjegyzéssel gunyolják is önök a „fin de siècle” hölgyeit, azt az egyet be kell ismerjék, hogy ebben a kellemes pontban önök sem jobbakk, mint mi . . . Mire gondol?

— Arra, hogy ön tulajdonképpen azt akarja velem elhitetni, hogy ezért a hű csillogásért ön mindenre képes volna.

— Ne értsen félre!

— Isten mentsen! felelte gyorsan az

vált áramlathoz én is csatlakozom s hozzá szólok a leendő állami közigazgatási rendszerhez.

A mióta a világ a chaosból kivált és raj a Ádám ősapánk a paradicsombeli kitétele után, ott az Euphrat és Tigris partjai között valamely község udábatölle kilehet kényelemmel megtelepedett, a fügefá levél dívat mellé alkalmasint állat bőrből — ha ugyan már ett húst — az első divatos hát-takarót magára vette és ezen ősi divatot e századbeli utódai frakkal, lakkal, cylinderral, monoklival elcsérelték, — szóval a mióta bár-bürok átalakultak, elenyésztek, és a jelenkori civilizációjának fátyla a nagy világba széjjel lobog és az emberiség mindenféle jó és rossz áramlatnak hódol, — sokan törték és török a fejüket, miféle kormányzati rendszerrel lehetne az emberiséget legboldogabbá tenni.

Hosszas vajadás, töprenkedés után kistűtötték, hogy az ideális boldogságot csak úgy lehetne elérni, ha Magyarországnak 1000 éven keresztül még Ázsiából behozott és a pusztaszeri szerződésben megerősített, ősi a választási és a köztigyekehez hozzá szólási jogát, ezen csaknem sérthetetlenül vált paladiumát, melynek megtartásáról a multban annyi szendelme és küzdelme volt, megsemmisítik.

Önkormányzat és kormányoztatás, kinevezés és választási elv felett lehet akár megnyit vitatkozni, a mibe hiány nincsen is; — azonban magyar nemzeti ös alkotmányos alapon, kereken visszautasítom és egyáltalában azzal összeegyeztetőnek nem tartom, mert nem szabad felednünk, hogy egész nemzeti életünk a multban a választási rendszeren nyugodott és színlég még ma is azon nyugszik, a német gyakorlat és a magyar nemzeti idealizmus között nagy a különbség, mert ha mindenbe a német gyakorlatiasságot utánozzuk, akkor miben és hol lesz a magyar nemzeti idealizmus kidomborodása.

A magyar alkotmány és a mai osztrák alkotmány között ezidő szerint különbség alig van mint megcsonkított választási rendszert, régi tradíciókból, szokásainkból fennmaradt ösisegek fozlányra, ezt is megakarják semmisíteni, és miért? Énzetem szerint csak azért, hogy a lajthantuli alkotmányhoz minél hasonlóbb legyen, hogy idővel az összevlasztás annál könnyebben menjen és így eddigi nemzeti kidomborodásunk elenyész-szék, a miért 300 évig minden kigondolható eszközt felhasználtak a Colonics-ok, Colloredo-k, Montecuccilik, Karaffa, Metternich-ek stb. és céljukat egészebe el nem érthették, azt most maga a nemzetnek hivatalos és nem hivatalos háromnegyedrészre akarja keresztül vinni; ferde árnyai a régi elkorhadt időnek támadatokat fel és bámuljatok, a mit ti hajdan tüzelt-vassal keresztül vinni nem tudtatok, az most önként menjen mint a karikacsapás, már alig fog egyeb hibázni, mint a kocperd és a rózsák, csak rövid türelem, ez is jönni fog a többi után, s ha így haladunk, rövid 150 év és a 17 és 18. évszázadbeli kurucok ivadéai fogják Afrikában a német kultúrát terjeszteni, persze a legkorrektebb német gramatika szerint, a nemi elklöníté őlőszöcskák pontos használatával; mert azt sem kell szemelőt tévesztetni, hogy a mai német ország nem a Karolingek és Hohenstauf-

fenek német országa mikor egy pár 'vezér 8-10 ezer lovassal egy-egy szál karddal, buzogánnyal az egész Németországot bekevlálták, ma egy öntudatos és hatalmas német áramlat kormányoz nemcsak Németországban, hanem mondhatnám az egész világon, és így ha nem is alkalmazkodunk önként, könnyen áldozatai lehetünk, természetes hogy német gyakorlati szempontból és az ők régi óhajta-sukból kifolyólag leghelyesebb volna a mit tehetünk.

Ezek után térjünk a magyar gyakorlati szempontokra:

A multból átörökölt szokásaink egy nemzeti individualitásunkat tekintve azt tanácsolja a természetes ész, hogy minél hi-vebben őrizzük azon ősi szokásainkból kifejtett jogainkat, melyek a multban jónak bizonyultak, mert minél kisebb egy nemzet, annál inkább kell nemzeti különlegiségeiket megőrizni igen természetes dolog levén az, hogy egy nemzet csak addig maradhat külön nemzet, míg azon bástist melyen kifejlődött megtartja, egy szóval a míg más szomszéd nemzetektől különbözik, s ha Magyarországnak minden jogait sikerült volna a hagyományos szellemnek megsemmisíteni, most azon kellene törekedni, hogy a magyar individualismus minden kiterjedett formában vis-sza állítsák.

Ezzel szemben azonban azt tapasztalom, hogy az utánzás áramlat annyira meglepte a nemzet egy részét, hogy ma holnap a régi alkotmányból nem marad egyéb hosszadalmas perlekedési rendszerünk, a nemzeti individualismusból a sarkantyú, a bajuszpódró és töltött káposzta, mert a mint a dolgok menetéből veszem észre, kezd a nemzet beleszólási joga a dolgok menetére alkalmatlan lenni, pedig a hogy az általános érdeklődést mesterségesen elfojtják, elenyészik az alkotmányhozi ragaszkodás elkorcsosodik a nemzet is; a multból fennmaradt példák sok nemzet életéből ezt bizonyítják, a nemzeti idealismust nem elfojtani, hanem inkább minden eszközzel élesíteni kellene; igaz a német gyakorlat célhoz vezet, de hát van nekünk szűkségünk arra a célra, a hová vezetni akarunk?

A körülmények változtával alkalmazkannak kell, az tény, azonban csak annyira, hogy az ősi alapot ki ne rugjuk magunk alól, és ezek után lássuk miért kell a választást a kinevezéssel felcserélni, mit remélhetünk az ujonnan szervezett közigazgatástól?

Oláh cikk a Presse-ben.

A bécsi Pressé-ben egy bukaresti román képviselő levelet küld, melyben a magyarok és románok közti viszonyról mondja el nézeteit. Azon kezdi, hogy a mióta Gradišteanu a romániai képviselőházban a magyarországi románok elnyomatásáról beszélt, ez a kérdés élénken foglalkoztatja a romániai közvéleményt.

A bukaresti újságok mindenféle szemrehányással illetik a magyarokat, s telve vannak gyűlölettel, meg rossz indulattal, a magyarországi lapok természetesen nem maradnak adósok a egyberlini junker-újság nevetve élesíti a tüzet, míg az orosz lapok még job-

— Bocsánat . . .

— Igérje meg, hogy ezután —

— Semmit sem ígérhettek meg, — felelte tréfás pathosszal az ifjú; szívemben vad lázadás van, lellem forró, mint a vulkán, melyből menykövek repülnek öntudatomnak hatalmas vára ellen, hogy lerontsák és kegyetlenül porba döntsék! . . .

A leány nevetett és kedvtelve, éppen nem visszautasított tekintettel nézett az ifjú szeme közé. Bele akart látni a lelke redőibe, de nem sikerült. Ezzel az emberrel nem bódogul. A hangja őszintének látszik, a szemébe lobogó fűrkésző láng azonban gyanús és óvatosságra intő.

— Ismét frázis, — felelte elfordulva.

— Rendelkezzék velem és tetteimmel is bizonyítani fogok.

— Ön?

— Miért ne? Büntessen meg szép Ernesztin, de én szerencsétlennek érzem magam, hogy önt nem egy gazdag öreg férj oldalán találtam, a ki — hisz az ideálban . . .

— Milyen különös ön, — mormogta félhangon, izgatottan a leány. Tagadja a démonok létezését, ön, a ki így meg van romolva . . .

— Javítson meg!

— Ah! vigyázzon! . . .

S a leány kivonta kezét a férfi kezéből, miközben nyugtalan mozdulattal az ajtóra intett.

— Ebben a házban minden feltűnést, folytatta ideges hangon, a férj ma-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1891. Január 8.

Modern szerelem.

— Dilettans fotografia. —

A Spuller-palota kis vörös szalonjában halk társalgás indult egy esős októberi délután. Az ablak közelében levő keretben fiatal leány ült, néhány lépésnyire tőle, egy faragott szék támlájára támaszkodva Fráter Lőrincz corvet-hadnagy. A leány körüljártatta élénk, felvilágosított tekintetét a terem sötét vörös butorzatán és halkán nevetni kezdett.

— Ön tehát, — kérdezte leplezetlen gunnyal, miközben odahagyva a kerevetet az ablakhoz lépett, — a nőben nem tételez föl démont?

A sötétbarna, erőteljes, nyugodt arcú tengerész tiszt könnyedén meghajította fejét erre a gyors kérdésre és mosolygva felelt.

— Nem, mert kiment a divatból.

— Csálódik!

— Azt hiszem, hogy nem. Régi, elkopott tragédiákban és egypár szintén ódon izű regényben olvastam néhány ilyen női demónról, — de ott is nagyon mulatságos ürdögöknek találtam őket. Ma már nem léteznek. A mai reptől század felvilágosodott gondolkodása, a villámszárnnyon haladó ipar és kereskedelem, a csodás eredményeket produkáló technika és tudomány . . . De hisz ön ért engem, kedves Ernesztin és én csak untatom önt.

2-3

H I R D E T É S E K.

Szám 20—1891.

Ajánlati hirdetés, a fakeskedő

A fennírt társaságnak letarolás végett haszonbérbe adott volt naszódvidéki községek egyesített kezelés alá vett erdőseiből az alább körülírt vágás sorozatokban kihasználás alá kerülő fenyőfa állaboknak **3 egymás** után következő éveken át a részletes feltételekben körülírt módoni levágása, a levágott fák mintegy 80 százaléknak 4 metertől 30 meter hosszúságban 26 cm vastagságtól leendő meghosztolása, ezen fákna az erdőből az usza vizig leendő leszállítása, azok tutajba kötve **Bethlenbe** vagy **Deésen** felállítandó fűrésztelphöz a Szamoson és mellékágain leendő leszállítása, ezen fákna kiartolása és a telephelyen hosszmeretek szerinti raktározása iránt pályázat iratik ki.

A kihasználás alá kerülő erdőrészek a következők:

1. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból a Kirczibába nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **29.25** huszonkilenc egész és huszonöt századrész cat. hold.
2. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból az Izvoru Mare (Valea Mare) nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **141.43** egyszáznegyveneg egész és negyvenhárom századrész cat. hold.
3. A radnai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból a Valea Marilor nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **200** kétszáz cat. hold.
4. A szálvavölgyi m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból a Doszu Maguritzai nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **26.55** huszonhat egész és ötvenöt századrész cat. hold.
5. A szálvavölgyi m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból a Valea Glodului nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő évente **77.4** hetvenhét egész és négytizedrész cat. hold.
6. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály I. vágássorozatóból a Valea Selhoza nevt erdőrészen kihasználás alá kerülő, évente **130.77** egyszázharminc egész és hetvenhét századrész c. hold.

Sz. 2388—1890.

31. (1—1)

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Szűcs Lajosné sz. Gicz Tranda m. szilvási lakosnak kérelme következtében a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverési ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a tekei kir. járásbíró) területén levő, a septéri 132. sz. tjkvben fekvő, a 1. rendsz. 164, 165. hrsz. 170 ft; 2. rendsz. 488. hrsz. 22 ft; 3. rendsz. 792, 793, 794. hrsz. 140 ft; 4. rendsz. 996. hrsz. 5 ft ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi Január hó 24-ik napján délután 9 órakor Septér községében a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kéréhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. czikk 170. §-a értelmében a bantépnéznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tekén, 1890. évi október hó 23. napján.

A tekei kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

G A Á L,
kir. aljbíró.

ELADÓ KUTYÁK.

Két dan dog (6 hetős) kölyök kutya

és

4 neufunlandi, szintén 6 hetős kölyök,

melyek igen szépen fejlődött állatok,

jutányos áron eladó.

Értekezhetni Nagymalom-utca 9. szám, (Róza-vendéglő.)

5.

(2—x)

Felállítás mellett teljes és igazságos méret és súly.

Alólírottaknak van szerencsájuk a nagyérdemű és különösen helybeli közönségnek nagybecsű figyelmébe ajánlani, miszerint — a fableszerzés körül eddig tapasztalt nehézségeket teljesen orvoslandó — sikerült nekünk a vasúti indóház mellett (volt Szentjánosi-féle) telken egy

GÖZFÜRÉSZDÉVEL

egybekötött

TÜZIFA NAGY RAKTÁRT

létesíteni, hol ugyanis bármely időben (bátran mondhatjuk, ma a legjobb) száraz nem usztatott bükkfá, a következő minőségben és árak mellett megrendelhető:

4 köbméter (1 öl) hasábfá házhoz szállítva II frt.
Ugyanezen mennyiség, tetszés szerint felvágva, házhoz szállítva 12
I mtr. mázsa felvágott fa 75 kr.
I kocsi, 100 métermázsa hivatalosan lemérve 54 frt.

Azon szerencsés helyzetben vagyunk, a t. fogyasztó közönségnek még azon kényelemmel is szolgálhatni, hogy a nálunk vásárolt fát ott helyett, a gőzerőre berendezett fűrészdénkben azonnal (30 percenként egy öl) tetszés szerinti darabokra felvágatjuk és ily állapotban saját, e célra berendezett kocsikkal szállítjuk házhoz.

Kiváló tisztelettel

WEISZ és MAYER.

12. (7—20)

Megrendelhető: WEISZ IZSA úrnál Belközép-utca 15. szám.

részvénytársaságtól Kolozsvárt.

7. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály II. vágássorozatóból a Les fővölgyének Valea Ilutia nevt mellékvölgyében kihasználás alá kerülő, évente **80** nyolcvan cat. hold.

8. Az ilvai m. kir. erdőgazdálkodás kerületébe tartozó: A. üzemsztály III. vágássorozatóból az Anies nevt fővölgyének Izvoru Calului nevt mellékvölgyében kihasználás alá kerülő, évente **96.86** kilencvenhat egész és nyolcvanhat századrész cat. hold.

A szükséges beruházásokat, mint folyamatszabályozás, vízfogók, surrantók és elterelő gerebeket a társulat saját költségén készítteti el és vállalkozó csak azok fentartásáról és netaáni kiegészítéséről gondoskodik saját költségén.

Ajánlat tehető:

1. Az egyes vágások fenyőfa állabának termelése, lecsusztatása és letutajozására.

2. Az összes vágások fenyőfa állabának termelése, lecsusztatása és letutajozására.

Az ajánlatokban a fák levágási, lecsusztatási, letutajozási és számbaadási költségei köbmeterenként számítandó egységárban lesz kiteendő, — külön kitéve ezek Bethlenig vagy Deésig leszállítva.

Az ajánlatban a vállalkozó által nyújtandó biztosíték megjelölendő, valamint az is, hogy a társaság által eszközölendő beruházási költségek törlesztésére vállalkozó a szállított fák köbmeterenkénti árából mily összeget ajánl fel, mi levonásba tehető.

Az ajánlatok legkésőbb 1891. márczius hó 1-ig zárt borítékban a kolozsvári fakeskedő részvénytársasághoz nyújtanak be és a következő felirattal látandók el: „Ajánlat a 20—1891 számú felhívásra.”

A letarolási és szállítási részletes feltételek a társaság irodájában, Kolozsvárt főter 2. sz. a. vaponta délelőtt 9-12 délután 2-6 óráig megtekinthetők.

MEGHIVÓ.

A „magyarlápósi Takarékpénztár részvénytársaság”

III. évi rendes közgyűlését

1891. évi február hava 1-én d. e. 9 órakor

saját helyiségében tartja meg.

32.

(1—3)

TÁRGYSOROZAT:

- I. Az igazgatóság előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő bizottság jelentésével az évi zárazamadások megvizsgálása tárgyában, ezek alapján a nyeremény felosztására vonatkozó javaslat tárgyalása és a felmentvény megadása.
- II. Az esetleg kellő időben benyújtott indítványok tárgyalása.

Ezen közgyűlésre a t. részvényeseket, tekintettel az alapszabályok 14. §. 2-ik bekezdésére, tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

JEGYZET. 14. §. A közgyűlésen csak azon részvényesek bírnak szavazati joggal, kik mint részvényesek a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 hónappal a részvénykönyvbe bejegyezve vannak, — és részvényeiket a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezik.

Eladó házas-telek.

KOLOZSVÁRT,

a külső-monostor-utca 27. szám alatti

házas-telek,

7 szoba, konyha, kamra, 8 lóra istálló, kocsiszin és Szamosig rugó kerttel

szabad kézből eladó.

Értekezhetni helyt a háznál, vagy levél útján Dr. ÁRKOSY GYULA kir. közjegyzővel Dicső-Szent-Mártonban.

2. (2—5)

HORVÁTH BOLDIZSÁR

első erdélyi Czimbalom-készítő,

Kömálalja-utca 11. szám Kolozsvárt.

1878. Békés-Csabán
arany oklevél.
1883. Gyulán. Bronz
érem.
1887. Deésen. Bronz-
érem.

(Több kiállításon nyert
kitüntetések.)

1881. Debreczen.
Bronzérem és állami
jutalomdíj.
1888. Kolozsvár.
Közműködési kö-
szönetkönyv és ju-
talomdíj.

Készítek mindenféle Czimbalmokat, hangfogóval és a nélkül, 60 fittól feljebb tetszés szerint 300 frtig, jótállás mellett 3 évig.

Javításokat ugy helyben, mint vidéken, a legszolidabb árak mellett elvállalok.

Hangfogó nélküli cimzalmokra esztergályozott lábokat és hangfogót 20 firtért készítek.

Kérve a nagyérdemű műértő közönség becses pártfogását ugy helyben, mint vidéken.

Kész tisztelettel

18. (2—6)

Horváth Boldizsár.

Külső közép-utczában

örök áron eladó

a Kilin Károly-féle telek,

a honvéd-kaszárnyával szemben.

Értekezhetni lehet: BUDAY IGNÁCZ kovácsesal, a Fapiacson.

1186. (3—8)

K I A D Á S.

MAROS-VÁSÁRHELYTT,

a Szentgyörgy-utczában, a gyógyszerár mellett, a piac-
hoz egészen közel

EGY TELEK,

mely évek óta kávéház és vendéglő,

jutányos arban kiadó.

Értekezhetni lehet a tulajdonos JAKOBI G. kalap-
kereskedőnél Maros-Vásárhelytt.

27. (2—3)

Szórakozás a téli estékre!

Minden egyén

képes egész társaságot vagy ismerőseit a legfenségeseb-
ben mulattatni finom frappans bűvészeti mu-
tatványokkal, készülék nélkül, gyorsan
keresztül vihető.

Sok új látványosság 70 jelenetben.

Közelebbi felvilágosítással ingyen szolgál:

FEHÉR E. BUDAPEST,
Andrássy-ut 35.

11. (7—20)

KERESTETIK

egy 1500—2000 holdból álló

JÓ BIRTOK

bérletre,

országútban és vasút közelében,
kényelmes lakás és elegendő gaz-
dasági épületekkel.

Megkeresések e lap kiadóhivatalához „G.” jegy alatt
intézendők.

19. (3—5)

„LÖVYTUS” FAVIASZ.

A hazai kertészetekben ma már
kizárólag csakis ezt használják
gyümölcsfák, rózsatövek nemesíté-
sére, beteg fák gyógyítására. —
Napon nem olvad, hidegnek, eső-
nek ellent áll, bogarak nem bánt-
ják, a fát teljesen fedi, levegő rajta
át nem hatol.

Kapható az „első erdélyi szab. vegyészeti
gyárban” LÖVY LIPÓTNÁL Kolozsvárt és TAUFFER
FERENCZ utódánál.

600 grammos pléhdoboz ára 1 frt 30 kr.

300 „ „ „ — „ 85 „

150 „ „ „ — „ 45 „

Elismerő levelek küldettek több hazai és austriai gad.
akademiák és szőlészeti iskolák által.

Kitüntetve lett a bécsi, gráci, lüttichi és kolozsvári
kiállításokon. — Legújabbban az aradi kiállításon lett ki-
tüntetve kiállítási éremmel.

6. (9—x)